

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/596/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221686
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4412221686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na zaplatenie náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhmi doručenými Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu z dôvodu, že tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadostiach o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach vedených pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4500384 dlžníkom - povinným Y. F., nar. X.X.XXXX, zo Zmluvy o úvere č. 4790034 dlžníkom - povinným E. V., nar. X.X.XXXX, zo Zmluvy o úvere č. 4570479 dlžníkom - povinným R. N., nar. X.X.XXXX, zo Zmluvy o úvere č. 4500486 dlžníkom - povinným Y. F., nar. X.X.XXXX, zo Zmluvy o úvere č. 4790052 dlžníkom - povinným Y. Y., nar. 9.3.1976. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 125,- eur v každej z uvedených vecí a na nemajetkovú ujmu vo výške 330,- eur, resp. 550,- eur, resp. 715,- eur, resp. 825,- eur, resp. 440,- eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoje návrhy odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávok, ktorá mu vznikli voči označeným dlžníkom z uvedených Zmlúv o úvere. Súdny exekútor pridelil každej z uvedených exekučných vecí číslo, a to v prípade povinného Y. F. č. EX12102/2008, v prípade povinného E. V. č. EX13993/2009, v prípade povinného R. N. č. EX11224/2009, v prípade povinného Y. F. č. EX13147/2009 a v prípade povinného Y. Y. č. EX2885/2010. Spísané návrhy na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťami o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa žalobných návrhov exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci povinného Y. F. až dňa 3.4.2009 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 6 mesiacov); vo veci povinného E. V. až dňa 20.9.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 10 mesiacov); vo veci povinného R. N. až dňa 28.9.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 13 mesiacov); vo veci povinnej Y. F. až dňa 1.12.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 15 mesiacov); vo veci povinnej Y. Y. až dňa 22.10.2010 vydaním poverenia (s omeškaním viac ako 8 mesiacov). K rozhodnutiu o žiadostiach súdneho exekútora došlo v uvedených exekučných veciach po uplynutí zákonom určenej lehoty. Nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý bol v rozpore s

§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP), vznikla žalobcovi majetková škoda, ktorú paušálne v každej z uvedených vecí žalobca vyčíslil sumou 125,- eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. O škode sa dozvedel po doručení upovedomení o začatí exekúcie. Taktiež mu v každej z uvedených vecí vznikla aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil zo základu 660,- eur na rok, a to jednotlivo sumou 330,- eur, resp. 550,- eur, resp. 715,- eur, resp. 825,- eur, resp. 440,- eur, keď exekučný súd bol bezdôvodne nečinný, v dôsledku čoho došlo k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uzneseniami č.k. 9NcC/173/2012-9 z 19.10.2012, č.k. 11NcC/180/2012-9 z 18.10.2012, č.k.11NcC/173/2012-9 z 18.10.2012, č.k. 25NcC/287/2012-10 z 19.10.2012, č.k. 6NcC/266/2012-9 z 18.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a veci prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému tieto napadli dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 13C/596/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka Y. F.), sp.zn. 13C/600/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka E. V.), sp.zn. 13C/630/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka R. N.), sp.zn. 13C/672/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka Y. F.), sp.zn. 13C/675/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka Y. Y.).

Súd v každej z uvedených vecí vyzval žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. na doplnenie jeho podania. Žalobca podaniami z 22.1.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca vo všetkých z uvedených vecí navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukazoval na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Žalobca dňa 19.12.2012 doručil Okresnému súdu Nové Zámky rovnopisy návrhov v uvedených veciach a v sprievodnom liste upozornil na chybu v písaní, a to nesprávne uvedený dátum narodenia (každého) povinného, ktorého správny tvar je uvedený v navrhnutom žalobnom petite.

Súd uznesením č.k. 13C/596/2012-23 z 29.1.2013 rozhodol o spojení vecí Okresného súdu Komárno vedených pod sp.zn. 13C/596/2012, sp.zn. 13C/600/2012, sp.zn. 13C/630/2012, sp.zn. 13C/672/2012 a sp.zn. 13C/675/2012 na spoločné konania, ktoré bude vedené pod sp.zn. 13C/596/2012.

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 5.3.2013 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmatečnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázal na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 4 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody,

mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, a tak nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že vnútroštátny súd má v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 60/2011-13 z 3.3.2011 ako aj uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2011 z 13.10.2011, sp. zn. 3MCdo/11/2010 z 26.9.2011 a sp.zn. 5Cdo/291/2010 z 29.3.2011 povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá. Argumentoval, že 15 dňová lehota z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP) účinného od 1.6.2011 neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, pričom § 41 ods. 2 písm. d/ EP znie: vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Preto ak bola žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súde po 1.6.2011, nárok v tejto časti je neopodstatnený. V súvislosti so znením ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ EP účinnom pred 1.6.2011 poukázalo na dôvodovú správu k jeho novelizovanému zneniu, ako autentický výklad Národnej rady SR. Do dovtedajšieho znenia citovaného ustanovenia sa vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Uviedlo, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, lebo sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Súčasne ministerstvo vznieslo námietku premičania žalobcom uplatnených nárokov, keď zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške po 125,- € v každej z vecí a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobcovi vytkol, že nekonkretizoval tvrdený zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ako aj že nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkopriemerných osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, ako aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiada o odročenie pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom žalobcu k žiadosťiam o predbežné prerokovanie žiadosti o nároku škody z 23.4.2012, ktorý bol doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa (č. 275, 4248, 4377, 754 a 4761) ako aj obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 13Er/4/2009, 13Er/11/2010, 5Er/1296/2009, 13Er/1492/2009 a 13Er/455/2010 .

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade povinného Y. F. č. EX12102/2008 až dňa 3.4.2009 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 6 mesiacov; v prípade povinného E. V. č. EX13993/2009 až dňa 20.9.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 10 mesiacov; v prípade povinného R. N. č. EX11224/2009 až dňa 28.9.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 13 mesiacov; v prípade povinného Y. č. EX13147/2009 až dňa 1.12.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 15 mesiacov a v prípade povinného Y. Y. č. EX2885/2010 až dňa 22.10.2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 8 mesiacov.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13Er/4/2009 vyplýva, že dňa 18.12.2008 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 9.10.2008 sp. zn. SR 10462/08. Uvedený súdny exekútor až dňa 8.1.2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 18.12.2008 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa prípisom z 5.3.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. R. Krutého na opravu návrhu v časti predmetu exekúcie tak, aby bol v súlade s exekučným titulom. Súdny exekútor prípisom doručeným exekučnému súdu 25.3.2009 oznámil, že Zápisnica spísaná pred ním dňa 18.12.2008 v časti vymoženia pohľadávky je v súlade s exekučným titulom z 9.10.2008. Exekučný súd dňa 3.4.2009 vydal poverenie sp. zn. 13Er/4/2009-10, číslo exekútorskeho spisu: 12102/08, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. v Bratislave zo dňa 9.10.2008 číslo konania SR 10462/08, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Milan Balogh. Uvedené poverenie, ktoré má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP, bolo podľa pripojenej doručky súdnemu exekútorovi doručené dňa 9.4.2009.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13Er/11/2010 vyplýva, že dňa 19.12.2009 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. V., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 19.11.2009 sp. zn. SR 18064/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 8.1.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 19.12.2009 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 2.3.2010 vyzval právneho zástupcu žalobcu ako oprávneného (JUDr. Martin Máčaj), aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej zaslanie súd urgoval prípisom z 2.8.2010. Žalobca ako oprávnený doručil požadované exekučnému súdu 10.9.2010 a exekučný súd dňa 20.9.2010 vydal poverenie sp. zn. 13Er/11/2010-14, číslo exekútorskeho spisu: EX 13993/09, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Anna Kurdiová. Uvedené poverenie, ktoré má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP, bolo podľa pripojenej doručky súdnemu exekútorovi doručené dňa 30.9.2010.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5Er/1296/2009 vyplýva, že dňa 1.11.2009 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému R. N., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 24.6.2009 sp. zn. SR 07093/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 23.11.2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 1.11.2009 obsahujúcou návrh na vykonanie

exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 19.4.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 15 dní zaslal súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej zaslanie súd urgoval prípisom z 9.8.2010. Žalobca ako oprávnený doručil požadované exekučnému súdu 10.9.2010 a exekučný súd dňa 28.9.2010 vydal poverenie sp. zn. 5Er/1296/2009-14, číslo exekútorskeho spisu: EX 11224/09, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Juraj Lakatoš. Uvedené poverenie, ktoré má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP, bolo podľa pripojenej doručky súdnemu exekútorovi doručené dňa 8.10.2010.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13Er/1492/2009 vyplýva, že dňa 28.11.2009 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. F., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 27.10.2009 sp. zn. SR 13011/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 23.12.2009 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 28.11.2009 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 2.3.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej zaslanie súd urgoval prípisom z 20.9.2010. Žalobca ako oprávnený doručil požadované exekučnému súdu 29.9.2010 a exekučný súd dňa 1.12.2010 vydal poverenie sp. zn. 13Er/1492/2009-13, číslo exekútorskeho spisu: EX 13147/09, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Y. F.. Uvedené poverenie, ktoré má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP, bolo podľa pripojenej doručky súdnemu exekútorovi doručené dňa 14.12.2010.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13Er/455/2010 vyplýva, že dňa 18.3.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Y. Y., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 24.11.2009 sp. zn. SR 17434/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 28.4.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 18.3.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 24.8.2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako oprávnený doručil požadované exekučnému súdu 6.9.2010 a exekučný súd dňa 22.10.2010 vydal poverenie sp. zn. 13Er/455/2010-13, číslo exekútorskeho spisu: EX 2885/10, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je Y. Y.. Uvedené poverenie, ktoré má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP, bolo podľa pripojenej doručky súdnemu exekútorovi doručené dňa 29.10.2010.

Podľa názoru súdu návrhy žalobcu v danej veci zodpovedajú ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu týchto návrhov. Vzhľadom na to, že všetky spomínané exekúcie mohli byť začaté až po doručení poverení súdnemu exekútorovi, pričom žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody požiadal 23.4.2012, nároky žalobcu nie sú premlčané, keď žalobca tvrdí, že o škode sa dozvedel až po doručení upovedomení o začatí exekúcie. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie, sú návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasné.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote. Z vykonaného dokazovania oboznámením sa s obsahom predmetných exekučných spisov exekučného súdu mal súd za preukázané, že vo všetkých exekučných veciach bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané po uplynutí poriadkovej 15 dňovej lehoty určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP v znení účinnom do 31.5.2010, aj keď pozornosti súdu neunikla skutočnosť, že ani zo strany súdneho exekútora nebola dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, od ktorej skutočnosti však žalobca neodvodzuje svoj nárok.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vydaním poverenia s omeškaním viac ako 6 mesiacov (vec 13Er/4/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 8.1.2009 a poverenie bolo vydané 3.4.2009), resp. viac ako 10 mesiacov (vec 13Er/11/2010, v ktorej bola doručená žiadosť 8.1.2009 a poverenie bolo vydané 20.9.2009), resp. viac ako 13 mesiacov (vec 5Er/1296/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 23.11.2009 a poverenie bolo vydané 28.9.2010), resp. viac ako 15 mesiacov (vec 13Er/1492/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 23.12.2009 a poverenie bolo vydané 1.12.2010), resp. viac ako 8 mesiacov (vec 13Er/455/2010, v ktorej bola doručená žiadosť 28.4.2010 a poverenie bolo vydané 22.10.2010), avšak súd mal za preukázané, že vo všetkých uvedených exekučných veciach bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané po uplynutí lehoty určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP v znení účinnom do 31.5.2010, v spojení s § 41 ods. 2 písm. d/ EP. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ EP bolo v čase doručenia návrhov na vydanie poverení exekučnému súdu možné vydať poverenie na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Uvedené ustanovenie zákona č. 233/1995 Z.z. bolo novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z., na základe ktorého sa s účinnosťou od 1.6.2011 podľa § 41 ods. 2 písm. d/ EP stali exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa tvrdení žalobcu je vykonateľný rozhodcovský rozsudok exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i/ EP. Súd s týmto tvrdením nesúhlasí. Aj keď vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie ako exekučný titul bolo doplnené do § 41 ods. 2 písm. d/ EP novelou účinnou od 01.06.2011, táto by nepochybne bola nadbytočná v prípade stotožnenia sa súdu s právnym názorom žalobcu, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. i/ EP, ktorého sa žiadna novela Exekučného poriadku nedotkla. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k zmene a doplneniu § 41 ods. 2 písm. d/ EP zákonom č. 102/2011 Z.z.. Potom od účinnosti zákona č. 144/2010 Z.z. dňa 1.6.2010 neexistovala žiadna zákonná lehota na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na základe exekučného titulu - rozhodnutia rozhodcovského súdu, pričom novelizované ustanovenie § 44 ods. 2 EP veta druhá sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z. (ASPI komentár k § 44 EP).

Žalobca si v danom prípade v každej zo spojených vecí uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo výške po 125,- eur pozostávajúcej z nákladov žalobcu vynaložených v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a vydaním poverenia. Žalobca si uplatnenú náhradu škody vo výške 125,- eur vyčíslil za obdobia ním tvrdeného omeškania exekučného súdu, a to titulom správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur ako aj titulom administratívneho spracovania urgencií exekučného súdu, poštovného a telekomunikačných výdajov vo výške 15,- eur, avšak žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku o 125,- eur v súvislosti s nevydaním poverenia v lehote určenej v § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 v každej z uvedených exekučných vecí. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza len skutočná škoda. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Napriek tvrdeniu o rôznej dĺžke omeškania exekučného súdu s vydaním poverenia, žalobca si v každej zo spojených vecí uplatnil rovnakú náhradu majetkovej škody po 125,- eur, bez toho, aby špecifikoval koľko zamestnancov pomocou informačného systému spravovalo pohľadávky jeho dlžníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu. Žalobca ani v jednej z uvedených exekučných vecí nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu. V súvislosti s tým nemožno prehliadať, že nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom. Žalobca by nepochybne mal náklady na zamestnancov spravujúcich pohľadávky žalobcu voči dlžníkom až do ich uhradenia, resp. odpísania a obdobne by mal aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných, 125,- eur v každej zo spojených vecí a nepreukázal ani

existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu (do 31.5.2010) a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nespĺnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol.

Nesprávny úradný postup exekučného súdu (v danej veci spočívajúci v tom, že exekučný súd nevydal poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom určenej lehote podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.5.2010) bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 9 ods. 1, 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík, a to rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčie povinného. Za vnútorné zásahy do spoločnosti, za ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenia jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že v zákonom čase nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci ako aj za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú zo základu 660,- eur na rok vyčíslil pri tvrdenom omeškaní 6 mesiacov sumou 330,- eur (vec 13Er/4/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 8.1.2009 a poverenie bolo vydané 3.4.2009), resp. 10 mesiacov sumou 550,- eur (vec 13Er/11/2010, v ktorej bola doručená žiadosť 8.1.2009 a poverenie bolo vydané 20.9.2009), resp. 13 mesiacov sumou 715,- eur (vec 5Er/1296/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 23.11.2009 a poverenie bolo vydané 28.9.2010), resp. 15 mesiacov sumou 825,- eur (vec 13Er/1492/2009, v ktorej bola doručená žiadosť 23.12.2009 a poverenie bolo vydané 1.12.2010), resp. 8 mesiacov sumou 440,- eur (vec 13Er/455/2010, v ktorej bola doručená žiadosť 28.4.2010 a poverenie bolo vydané 22.10.2010).

V danom prípade už súd konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverení v žalobcom tvrdenej dĺžke, aj keď v konaní bolo preukázané, že vo všetkých uvedených exekučných veciach bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané po uplynutí lehoty určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP v znení účinnom do 31.5.2010. Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že o škode sa dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie, nepochybne dovtedy nemal vedomosť o (ne)činnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie. Preto doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúciu a exekučným titulom, až do samotného vydania poverenia exekučným súdom, ale aj do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keď exekučným titulom sú rozsudky rozhodcovského súdu v spotrebiteľských veciach, pričom v iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola už spochybnená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie takéhoto rozsudku, resp. bola spochybnená materiálno vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (napr. uznesenie Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/260/2009 z 4.8.2009, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoE 34/2009 z 30.9.2009, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/5/2010 z 23.2.2010, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE 29/2010 z 5.5.2010, uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoE/229/2010 z 27.5.2010, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoE/228/2012 z 30.8.2012, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/326/2010 z 9.8.2011, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoE/59/2010 z 19.4.2011, ale aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17 CoE 138/2010-44 z 30.9.2010 a s tým súvisiace uznesenie Ústavného súdu č.k. IV. ÚS 55/2011-19 z 24.2.2011), aj s poukazom na závery uznesenia Súdneho dvora (ES) vo veci Pohotovosť/ Iveta Korčková C-76/10 zo dňa 16.11.2010. Pritom nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že exekučný súd skôr ako rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských veciach, požiadal žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní o predloženie úverovej zmluvy každého z dlžníkov žalobcu - povinných v exekučnom konaní, pričom žalobca potrebnú súčinnosť v lehote určenej súdom neposkytol, s výnimkou vecí sp. zn. 13Er/455/2010 a sp.zn. 5Er/1296/2009, čím prispel podstatným spôsobom k oddialeniu

výsledku posúdenia rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskej veci, ako exekučného titulu exekučným súdom. Exekučný súd nepochybne v každej z uvedených exekučných vecí realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či exekučný titul - rozhodcovský rozsudok vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou, nie je v rozpore so zákonom. Toto posúdenie, podľa právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, je nepochybne časovo náročné, čo viedlo aj zákonodarcu k vylúčeniu aplikácie 15 dňovej lehoty na vydanie poverenie súdnemu exekútorovi v prípade rozhodcovských rozsudkov (§ 44 ods. 2 EP v spojení s § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ EP) s účinnosťou od 1.6.2010, pričom novelizované ustanovenie sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z.z. (ASPI komentár k § 44 EP). Aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprimerane dlhého konania je tento povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedený. Žalobca v danom prípade nepreukázal tvrdené následky nesprávneho úradného postupu exekučného súdu do 31.5.2010, teda do účinnosti novely zavedenej zákonom č. 144/2010 Z.z., keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neunesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si uplatnila náhradu trov konania vo svojom vyjadrení z 27.2.2013. Preto jej súd v rozhodnutí vyhlásenom dňa 30.4.2013 náhradu trov konania priznal. Keďže žalovaná si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nevyčíslila a zo spisu trovy žalovanej nevyplývajú, súd s poukazom na § 151 ods. 2 O.s.p. nie je viazaný rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania žalovanej v znení vyhlásenom dňa 30.4.2013. Preto v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia súd úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.